

Sygn. akt XII Gz 154/13

POSTANOWIENIE

Dnia 16 kwietnia 2013 roku

Sąd Okręgowy w Gdańsku XII Wydział Gospodarczy Odwoławczy

w składzie następującym:

Przewodniczący: SSO Grażyna Tarkowska (spr.)

Sędziowie: SO Dariusz Janiszewski

SO Bożena Kachnowicz- Kokot

po rozpoznaniu w dniu 16 kwietnia 2013 roku w Gdańsku

na posiedzeniu niejawnym

sprawy z powództwa (...) Spółki Akcyjnej z siedzibą w G.

przeciwko J. M.

o zapłatę

na skutek zażalenia powoda

na postanowienie o kosztach procesu zawarte w punkcie III (trzecim) wyroku Sądu Rejonowego Gdańsk – Północ w Gdańsku z dnia 20 grudnia 2012 roku, sygnatura akt IV GC 572/12

postanawia:

oddalić zażalenie.

Sygn. akt XII Gz 154/13

UZASADNIENIE

Zaskarżonym postanowieniem zawartym w punkcie trzecim wyroku z dnia 20 grudnia 2012 roku Sąd Rejonowy Gdańsk – Północ w Gdańsku zasądził od powoda (...) Spółki Akcyjnej z siedzibą w G. na rzecz pozwanego J. M. kwotę 1.984,88 złotych tytułem zwrotu kosztów procesu.

W uzasadnieniu Sąd I instancji wskazał, że o kosztach procesu orzekł na podstawie art. 98 k.p.c. w związku z art. 100 k.p.c. i art. 108 § 1 k.p.c. oraz na podstawie rozporządzenia Ministra Sprawiedliwości z dnia 28 września 2002 roku w sprawie opłat za czynności radców prawnych oraz ponoszenia przez Skarb Państwa kosztów pomocy prawnej udzielonej przez radcę prawnego ustanowionego z urzędu (Dz. U. Nr 163, poz. 1349 ze zm.). Zdaniem Sądu Rejonowego pozwany wygrał proces w zakresie kwoty 13.000 złotych co do której powód cofnął pozew w trakcie postępowania. Według Sądu Rejonowego powód przedwcześnie bowiem wytoczył powództwo w tej wysokości, nie czekając na zakończenie postępowania likwidacyjnego. W tej sytuacji to na powodzie spoczywało ryzyko poniesienia kosztów procesu.

Na powyższe postanowienie zażalenie złożył powód zaskarżając je w całości i wnosząc o zmianę zaskarżonego postanowienia i orzeczenie co do istoty sprawy, ewentualnie uchylenie zaskarżonego postanowienia i przekazanie

sprawy do ponownego rozpoznania Sądowi I instancji. Ponadto skarżący wniósł o zasądzenie kosztów postępowania zażaleniowego oraz kosztów zastępstwa procesowego na jego rzecz od strony pozwanej według norm przepisanych.

W uzasadnieniu skarżący podniósł, że Sąd I instancji dokonał błędnej wykładni art. 709⁵ k.c. co skutkowało przyjęciem, że w niniejszej sprawie powód wytoczył powództwo przedwcześnie. Według skarżącego z uwagi na fakt, że powództwo w chwili jego wniesienia zasługiwało na uwzględnienie w całości, gdyż było wymagalne należą mu się w całości koszty procesu, w tym koszty zastępstwa procesowego.

Sąd Okręgowy zważył, co następuje.

Zażalenie powoda jest niezasadne i nie zasługuje na uwzględnienie.

W ocenie Sądu Okręgowego Sąd I instancji prawidłowo rozstrzygnął o kosztach procesu w niniejszej sprawie. Wskazać bowiem należy, że przepis art. 98 k.p.c. statuuje dwie podstawowe zasady rozstrzygania o kosztach procesu: tj. zasadę odpowiedzialności za wynik procesu i zasadę kosztów niezbędnych i celowych. Zgodnie z zasadą odpowiedzialności za wynik procesu strona, która sprawę przegrała zobowiązana jest zwrócić przeciwnikowi poniesione przez niego koszty procesu. Z kolei zasada kosztów niezbędnych i celowych oznacza, że strona przegrywająca proces zobowiązana jest zwrócić przeciwnikowi tylko te poniesione koszty procesu, które były niezbędne do celowego dochodzenia praw lub celowej obrony. Jak podnosi się w orzecznictwie Sądu Najwyższego umorzenie postępowania oznacza przegranie sprawy przez powoda, jeżeli cofnął on pozew zrzekając się roszczenia, albo jeżeli cofnięcie pozwu nastąpiło wskutek nie wywołanego przez strony upadku podstawy faktycznej, który spowodował bezprzedmiotowość żądania. Niezbędność oraz celowość kosztów procesu podlega ocenie sądu i jest uzależniona od konkretnych okoliczności sprawy. W niniejszej sprawie o cofnięciu przez powoda pozwu i umorzeniu postępowania co do kwoty 13.000 złotych zaważyła okoliczność wypłaty przez ubezpieczyciela odszkodowania w wyniku prowadzonego postępowania likwidacyjnego wszczętego przed wytoczeniem powództwa, o którego prowadzeniu wiedział powód przed wniesieniem pozwu. W ocenie Sądu Okręgowego taka sytuacja procesowa oznacza, że wytoczenie powództwa przez powoda w realiach sprawy było przedwczesne. W tej sytuacji Sąd I instancji prawidłowo uznał powoda za stronę przegrywającą proces w zakresie kwoty 13.000 złotych niezależnie od dokonanej wykładni przepisu art. 709⁵ k.c., przy czym Sąd Okręgowy nie dopatrywał się błędnej wykładni tego przepisu wskazywanej w uzasadnieniu zażalenia.

Mając na względzie powyższe okoliczności faktyczne i prawne, Sąd Okręgowy na podstawie przepisu art. 385 k.p.c. w związku z art. 397 § 2 k.p.c. orzekł jak w sentencji.